

homo nesciat quid homo aliis vnius velit. in quibus oam rebus possit scire quid omnes velint. Unde illa cuiusdam numifacetissima predicatorum urbana. Qui cum se promisisset in theatro quid in animo haberet. et quid vellent omnes alii ludis esse dicturum. atque ad diem constitutum ingenti expectatione maior multitudo confluenter. suspensis et silentibus omnibus dixisse perhibetur. Vile vultis emere. et care vendere. In quo dictio leuissimi scemici omnes tamen conscientias inuenient suas. eique vera annos oculos omnium constituta. et tamē improvisa dicent. Admirabili fauore plauserunt. Cur autem tam magna expectacione facta est illo promittente omnium voluntatem se esse dicturum. nisi quia latent homines aliorum hominum voluntates sunt nunquid ista latuit istum nunquid quā latet? Quia tandem causa. nisi quia sunt quedam que non inconvenienter in aliis de se quisque conicit. complice vel conspirante vicio seu naturae. Sed aliud est videre voluntatem suā. aliud quāvis certissima conjectura conicere alienam. Nam conditam romam tam certum habeo in rebus humanais. quā constantinopolim. cum romam videtur oculis meis. de illa vero nihil nō uerum. nisi quā aliis testibus credidi. Et numerus quidem ille vel seipsum inueniendo. vel alios quoque experiendo. vili vel leēmere. et care vendere. omnibus id creditit esse commune. Sed quām reuera viciū est. potest quisque adipisci euīmodi vel alicuius alterius viciū quā hunc contum est. incurrere pestilētiā quā hunc resistat et vitat. Nam scio ipse hominem cum venalis codex ei fuisse oblatus preciisque ei ignarū. et ideo quidam exiguum poscentem cerneret venditorem. iustū preciū quā multo amplius erat. nec opinanti dedisse. Quid si etiam sit quisquā nequicia tanta possemus. ut vili vendat que dimiserunt parentes. et caro emat que consumantur.

bidimes sūnō ē ut opinor incredibilis ista luxuries. et si querantur tales reperiātur. aut etiam non quesiti fortassis occurant. qui nequicia maiore quā theatrica propositione. vel pronūciatione thetrice insultent. magno p̄cio stupra emēdo. paruo autem rura vendendo. largitionis etiam gratia nouimus quosdam emisse frumenta carius. et vilius vendidisse suis ciuibus. Illud etiam quā vētū poeta dixit enī. omnes mortales sele laudari exoptant. profecto et de seipso et de his quos expertū fuerat coniecit in aliis. et videtur pronūciasse hominū omnium voluntates. Demique si et mīmū ille dixisset laudari omnes vultis. nemo vestrum vult viceperari. Similiter quā esset omnium voluntatis dixisse videtur. Sunt tamē qui vicia sua oderint. et quibz sibi displicet ipsi. nec ab aliis se laudari velint. gratiasque agāt obiurgantium benevolentie. cum ideo vituperantur ut corrigātur. At si dixisset omnes beati esse vultus. miseri esse non vultus. dixisset aliquid quā nullus in sua non agnosceret voluntate. Hinc quid em̄ aliud quisquā latenter velit. ab hac voluntate que cibis hominibus satis nota est non recedit. *¶ cap. 1. etc.*

Mirum est autem cum capescēde atque retinende beatitudinis voluntas una sit omnium. vñ tantā eristat de ipsa beatitudine rursus varietas atque diversitas voluntatū. Non quā aliquis eā nolit. Sed quā omnes eā nonnūt. Si em̄ omnes eam nossent. non ab aliis putaret esse in virtute ammi. aliis in corporis voluptate. aliis in vtraque. et aliis atque aliis. alibi atque alibi. Ut em̄ eos queque res marime delectauit. ita ī ea ostiuerunt vitā beatā. Quomō igit̄ feruētissime amat omnes. quā nō omnes sciunt. quis potest amare quā nescit. si cut iam de hac re ī libris superioribz disputauit. Cur ergo beatitudo amatur ab omnibus nec tamē scit ab omnibz.